

Fotografia „Portret Emilii Wojtyły”

- Czas powstania XX w.
- Wymiary wysokość: 67,5 cm, szerokość: 42,5 cm
- Muzeum [Muzeum Dom Rodzinny Ojca Świętego Jana Pawła II](#)
- Tematy [sfotografowane](#), [znane postaci](#)
- Materiał [drewno](#), [szkło](#), [papier](#)
- Prawa do obiektu Muzeum Dom Rodzinny Ojca Świętego Jana Pawła II
- Prawa do wizerunków cyfrowych © wszystkie prawa zastrzeżone, Muzeum Dom Rodzinny Ojca Świętego Jana Pawła II
- Digitalizacja RPD MIK, projekt Wirtualne Muzea Małopolski
- Tagi [Jan Paweł II](#), [portret](#), [Karol Wojtyła](#), [rodzina](#), [2D](#), [fotografia](#), [kobieta](#), © wszystkie prawa zastrzeżone

Portret matki

Emilia Wojtyła zmarła, gdy Karol miał 9 lat, w 1929 roku. Jej fotografia wisiała w salonie wadowickiego mieszkania, potem razem z innymi przedmiotami trafiła na ul. Tyniecką w Krakowie, gdzie Karol wraz z ojcem przeniósł się po maturze. Portret matki towarzyszył mu do momentu wstąpienia do seminarium.

Fotografie najbliższych były szczególnie także o tyle, że były śladem rodzinnych tragedii (odejście matki, potem brata i ojca). Śmierć, z którą Karol Wojtyła musiał się zmierzyć bardzo wcześnie, zamieniała ukochane przez niego osoby w portrety w kolorach sepii.

Wśród młodzieńczych wierszy Wojtyły jest także jeden poświęcony matce:

„Nad Twoją białą mogiłą
kwitną *białe* życia kwiaty –
o, ileż lat to już było
bez Ciebie — przed iluż to laty?

Nad Twoją białą mogiłą,
Od lat tylu już zamkniętą
— jakby w górę coś wznosiło —
coś, tak jak śmierć niepojęte.
z siłą, jak śmierć niepojętą.

Nad Twoją białą mogiłą,
O Matko — *zgaste* Kochanie —
za całą synowską miłość
modlitwa:

Daj wieczne odpoczywanie –

Kraków, wiosną 1939”^[1]

Opracowanie: Redakcja WMM,

Ten utwór jest dostępny na [licencji Creative Commons Uznanie autorstwa 3.0 Polska](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/pl/).

^[1] K. Wojtyła, *Poezje, dramaty, szkice*, Kraków 2004, s. 529.

Różne twarze papieża

Andrzej Jawień, A.J., Stanisław Andrzej Gruda, Piotr Jasień – co łączy te nazwiska z osobą Karola Wojtyły? Młody duchowny, ale też poeta i autor dramatów, często tworzył do szuflady, nieliczne teksty publikując pod wybranymi pseudonimami.

Jak pisze Marek Skwarnicki w przedmowie do wydania *Poezji, dramatów i szkiców* (Kraków 2004), początkowo sądzono, że źródłem pierwszego przybranego nazwiska była powieść *Niebo w płomieniach* Jana Parandowskiego, której Jawień był głównym bohaterem.

Później ustalono, że jest to rodzinne nazwisko jednego z parafian w Niegowici, w której Karol Wojtyła był wikariuszem po złożeniu święceń kapłańskich.

Stanisław Andrzej Gruda pojawił się w okresie kardynalskim Karola Wojtyły, przy okazji składania w Wydawnictwie Znak rękopisu *Promieniowania ojcostwa*.

Po wyborze na papieża utwory Wojtyły ukazywały się drukiem w tłumaczeniu na wiele języków, on sam na 24 lata zamilkł jako poeta. W 2003 roku ogłosił jedynie medytacje *Tryptyk rzymski*.

Opracowanie: Anna Berestecka (Redakcja WMM),

Ten utwór jest dostępny na [licencji Creative Commons Uznanie autorstwa 3.0 Polska](#).

Zobacz:

[Pamiętnik z wpisem Karola Wojtyły](#)

Tagi: [Muzeum Dom Rodzinny Ojca Świętego Jana Pawła II w Wadowicach](#), [Jan Paweł II](#), [Karol Wojtyła](#), [licencje Creative Commons](#)